

KORN

The Paradigm Shift
(Universal)
NU-MÈTAL

La banda de Jonathan Davis ha aconseguit tombar la truita, i aquell nu-mètal que no fa gaire podia semblar passat i esgotat ara pot resultar entranyable i fins a cert punt *vintage*. Han estat els únics supervivents d'aquella escena dels anys noranta, i ara encara poden enfrontar-se a nous treballs amb certa dignitat, com ho fan en aquest *The Paradigm Shift*, un onzè disc on torna el primer guitarrista, Brian 'Head' Welch, amb energia renovada i deixant enrere els intents absurds de modernitzar-se a cop de *dubstep* com van fer amb l'anterior fallit disc, *The Path of Totality* (Roadrunner, 2011). XAVI VOLLKER ***

MANIC STREET PREACHERS

Rewind the Film
(Sony)
POP-ROCK

El gal·lesos han posat el fre i presenten un nou àlbum molt més relaxat del que molts esperaven en aquests temps convulsos. El seu onzè disc d'estudi apareix amb l'èpica molt més continguda: l'han canviada per un estat melangiós en el qual la política i la crítica social queden al marge –només hi sona "30-Year War" dedicada a la memòria de Margaret Thatcher–, amb unes lletres de recerca introspectiva. Són uns Manic diferents, allunyats del camí traçat però igualment apassionants. X.M. ***

MALAS LENGUAS

Tarde pero Ilego
(Factor Musical)
POP-ROCK

'Lluita pels teus somnis', cantaven Sopa de Cabra. Aquest ha estat el camí triat pel músic barceloní Ivan Rosquelles, que ja va formar el projecte Malas Lenguas el 1993. A causa de l'existència intermitent del grup, el primer disc (en CD i LP) es publica vint anys després. Facturant un pop-rock de procedència nord-americana, Rosquelles s'ha envoltat de músics que han treballat amb el bo i millor del pop-rock estatal. La versió digital de l'àlbum (iTunes i Spotify) inclou també la cançó "El pacte", cantada en català. FS. ***

MARK LANEGAN

Imitations
(Vagrant)
POP-ROCK

Mark Lanegan sap com impactar tot i que sigui amb una fórmula tan vista com ho és la dels discos de versions. Al vuitè treball, l'ex-Screaming Trees ha volgut combinar les cançons que havia escoltat als vells tocadiscos dels seus pares amb músics contemporanis. En una selecció interpretada com sempre des del fons de l'ànima, aquest músic fotofòbic –actua gairebé sempre a les fosques– passa pel seu inquietant sedàs cançons com "You Only Live Twice" de Nancy Sinatra o "Autumn Leaves" d'Andy Williams; però quan realment ens fa posar la pell de gallina és quan s'endinsa pel "Brompton Oratory" de Nick Cave, fa encara més gran "I'm Not the Loving Kind" de John Cale o despulla el "Mack the Knife" creat per Bertolt Brecht i Kurt Weill. El filtre de la veu rovellada de Lanegan dona una nova vida a les grans cançons de sempre. XAVIER MERCADÉ ****

NIMIO

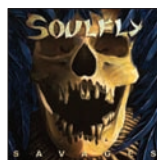
I Am Your Satellite
(Origami Records)
ELECTRÒNICA

Darrere Nimio hi ha Josephine Ayling, una australiana d'origen i resident a Madrid, on va formar part del trio Boat Beam. En la seva nova aventura en solitari ha decidit deixar de banda el pop-folk eteri i entrar de ple a l'escena de la electrònica amb l'ajut inestimable del barceloní Carles Guajardo, més conegut com a BRUNA. Són tan sols cinc peces, però resulten un bon aperitiu per a un projecte que no defuig el risc i que sedueix cada vegada que l'escoltem amb detalls del tot imaginatiu. X.M. ***

LA SOMBRA DEL ÁTOMO

Sin centro de gravedad
(Music Bus)
POP

La banda integrada pels germans Israel i Abel Marshall amb Nathan Baughman s'obre camí amb un disc de presentació digne de ser tignut en compte. Seguint els horitzons marcats pels madrilenys Los Imposibles o els barcelonins Sidonie, LSDA segueixen les influències del pop dels anys seixanta amb una clara referència als Beatles més lisèrgics. Per quadrar la seva sonoritat han apostat per tècniques d'enregistrament i instruments analògics per assolir així un so *vintage* i atractiu. FS. ***

SOULFLY

Savages
(Nuclear Blast)
MÈTAL

Max Cavalera s'ha plantejat d'abandonar totalment aquells elements folklòrics que decoraven les seves cançons i s'ha llançat de cap a la tralla pura i dura directament. A la seva nova crida a les armes, Cavalera ha tornat a canviar de formació i ara va amb bons amics com ara Neil Fallon de Clutch i Mitch Harris de Napalm Death, a més del seu germà, company d'aventures i antic enemic Igor Cavalera. Un disc que rebusca en les arrels d'aquells Sepultura històrics del mític disc *Roots* (Roadrunner Records, 1996). X.V. ***

STING

The Last Ship
(A&M)
POP-FOLK

Reapareix l'Sting més tranquil, aquell que va abaixar el ritme a partir del disc *Sacred Love* (A&M, 2003). Entra de ple cada cop més en els ambients del folk i de la música tradicional i arriba fins a uns sorprenents registres taverners i cèltics a "What Have We Got?". Però l'Sting més coherent, directe i introspectiu el retrobem en cançons com "Dead Man's Boots", "August Winds" o la descriptiva "The Night The Pugilist Learned How to Dance". X.M. ***

J. TEIXI BAND

Grandes huesos negros
(Warner)
ROCK

Des d'aquells temps heroics precedents a l'anomenada *movida madrileña* amb els històrics Mermelada, fa tres dècades que Javier Teixidor treballa per convèncer de les bondats del soul, el blues, el rock i el jazz a tothom que s'acosti a escoltar-lo. I ho fa amb moltes ganes i sense defallir, tal com demostra el nou disc amb la seva formació, un d'aquells treballs que transmeten suor i saviesa a parts iguals i que s'assaboreixen millor amb un bon destil·lat a les mans i en un ambient nocturn. X.M. ***

THE EXCITEMENTS

Sometimes Too Much Ain't Enough
(Penniman Records)
SOUL

La banda revelació del soul barceloní, amb l'explosiva Koko Jean Davis al capdavant, ha apostat per la composició pròpia al segon disc i per una producció que aprofundís en les arrels. L'enginyer nord-americà Mike Mariconda, tot un expert en rock de garatge, ha estat ara l'encarregat de posar-se darrere la taula per gravar un so pur, completament analògic, en *mono*, sense seqüències ni trucs d'estudi. Una execució precisa i l'huracà vocal converteixen de manera immediata aquest disc en tot un clàssic intemporal. El resultat és una ortodòxia espectacular, un bon gust indubtable i una execució tan excitant com el nom del grup. XAVIER MERCADÉ ****